Poštarina plaćena u gotovu

Glasnik Srca Isusova

TRAVANJ
1937

Uprava :
AGREB
/147

25892

Kalendar Apostolstva molitve

TRAVANJ 1937

OPĆA NAKANA:

Katolici među nekatolicima.

SVAGDANJE PRIKAZANJE. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 Č Hugo. Svećenička zvanja naše mladeži.
2 P Franjo Paulski. Širenje pobožnosti Srca Isusova.
3 S Rikard. Hrvatski svećenici.
4 N BIJELA. Izidor. Prvopričesnici.
5 P Blagovijest. Vinko Fer. Marijine Kongregacije.
6 U Marcelin. Crkva u Španjolskoj.
7 S Epifanije. Obraćenje grješnika.
8 Č Dionizije. Crkva u Meksiku.
9 P Marija Kleofa. Pretplatnici Glasnika Srca Isusova.
10 S Mehtilda. Društva Srca Isusova.
11 N 2. po USKRSU. Leon I. Veliki. Sv. Otac Papa.
12 P Julije. Posveta obitelji.
13 U Hermenegildo. Progonjeni.
14 S Zaštita sv. Josipa. Vjera u Hrv. Narodu.
15 Č Lidvina. Naša ženska mladež.
16 P Bernardica Subiru. Štovanje Bezgrješne Djevice.
17 S Rudolf. Čistoća naših mladića.
18 N 3. PO USKRSU. Apolonije. Umirući.
19 P Krescencije. Katolička štampa.
20 U Sulpicije. Obraćenje komunista kod nas.
21 S Anzelmo. Obraćenje psovača.
22 Č Soter i Kajo. Obraćenje pijanica.
23 P Juraj. Mjesečni zaštit. Naši momci u vojsci.
24 S Fidelis. Teški bolesnici.
25 N 4. PO USKRSU. Marko evanđ. Naši učitelji i učiteljice.
26 P Klet i Marc. Čast oltara za Petra Barbarića.
27 U Petar Kanizije. Hrvatski Isusovci.
28 S Pavao od Križa. Sestre svetoga Križa.
29 Č Petar Veronski. Katolička Akcija.
30 P Katarina Sienska. Djevojačka društva Srca Isusova.

OPĆA NAKANA U SVIBNJU:
Štovanje Bezgrješne — Kraljice mira.
MISIJSKA: Nova područja u misijskom radu.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesečno ISUSOVCI u Zagrebu.
Broj našeg ček. računa 33.896. Cijena 15 d. — ½ dol. — 8 lira. — 2.50 pengö.
Uprava »**GLASNIKA SRCA ISUSOVA**«, **Zagreb I, 147.** Palmotićeva ulica 31.

GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA

GODINA 46 TRAVANJ 1937 BROJ 4

»I reče im anđeo: Ne bojte se; jer znam da tražite Isusa raspetoga. Nije ovdje, jer je uskrsnuo, kako reče. Dođite i vidite mjesto gdje je ležao. Pa otidite brzo i recite učenicima njegovim, da je uskrsnuo od mrtvih.« (Mt. 28, 5—7)

Uskrsnuo je

Uskrsnuo je, Aleluja!
Sa zvona šiba slatka bol.
Uskrsnuo je, Aleluja!
Odaziva se gora, dol.

Uskrsnulom se širom zemlje
u hramu Božjem klanja svijet,
s milijun lica milje sjaji,
miriši ljubav kano cvijet.

Vrh svake crkve lebdi anđel
ko sunčan trak vrh lilije
i vrčem zlatnim radost lijeva,
da tužne njome umije.

A uz goru se tamo silnu
Sotona golem koči sam,
sa usta groznih psost mu bjesni,
a s oka suklja divlji plam.

Već vjekovima trgnut nešto
iz ljudskih duša gleda on,
a one eto sad mu zbore,
kroz uskrsni mu klikću zvon:

— Oj zalud sve ti! Zalud zamke
sve o svoj prst omotavaš,
zaludu siješ mržnje sjeme,
zaludu Križ potajavaš.

Dà, razbio si oltar mnogi
i gazio si kruh nam svet,
i još ćeš množit odmetnike,
salomit još ćeš mnogi cvijet.

Al sav židovski novac skupi,
udruži lažnu učenost,
sjedini svijetom tiranina
i bezbožničku mahnitost;

i moći ćete iznova nas
razapinjati, davit, sjeć,
al ljudskom stablu srca-Krista
iščupat nikad, nikad već.

Uskrsnuo je On iz groba
Gospodar, Kralj nam i naš Bog,
na ljudska njedra zakucao,
unišo smjelo u nov log:

U ljudsko srce ušao je
i urastao u nj je On
duboko, tiho, slatko, čvrsto
ko cedar div u Libanon.

Dà, osjećaš Ga! Zemljom cijelom
kroz bezbroj blagih oči zre,
s toliko grudi lijerom dahne;
s toliko usta provire . . .

I zvoni zvon. Ko potres gorom
Sotonom tako trese jed.
U bezbroj duša s vječne misli
tajinstven, topal kaplje med.

O jezik budi, misli sveta,
a zvono taj ti silni dan,
i zvoni, zvoni širom svijeta,
nek bjesni Satan savladan!

Uskrsnuo je, Aleluja!
nek pjeva naša radost, bol.
Uskrsnuo je, Aleluja!
nek ječi danas gora, dol.

Milan Pavelić D. I.

Razgovor vjernikâ sa Isusom na Uskrs

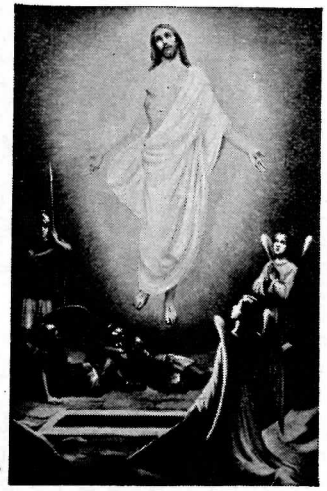

Uskrs! Dugo smo ga čekali, a opet je došao tako brzo, najedamput. Ta još je prekjučer bila tako duboka naša sućut, i suzne su nam bile oči kraj Tvoga groba, a danas — zar se već smije pjevati i glasno smijati? Čini nam se, da se ne smije, jer smo tako naučili na korizmenu šutnju i ozbiljnost. A ipak crkva pjeva, otkriveni su križevi i oltarne slike, crnu i ljubičastu boju zamijenila je bijela, pustoš oltarâ — cvijeće, tužni vapaj Jeremijin — zanosni pobjedonosni, radosni Aleluja.

Ti vidiš, Isuse, našu želju da Ti danas darujemo sve i da se pretvorimo u anđeosku šutnju klanjanja i hvale pred Tvojim preobraženim Tijelom, pred kojim su prsnula vrata Tvoga zemaljskoga groba i popadali siromašni vojnici na straži. — Ali Ti poznaješ slabost i odnose našega ljudskoga života: nama je dano samo da **vjerujemo.**

Ni oko naše Te ne će danas nigdje vidjeti, makar smo Te toliko čekali i zvali, makar nam se čini, da smo Te preblizu dopratili do groba.

Ni uho naše ne će ništa čuti od Tebe, makar smo se naslušali Jeremijina plača i židovskih psovki na Tebe, makar nam se čini iza svega toga, da bismo izginuli od čežnje, da Ti čujemo glas, kao što su Te poslije uskrsnuća čuli apostoli i Marija Magdalena.

Ni jedno naše osjetilo ne će danas primiti ništa da preda duši, makar smo mi sve pripravili za Tvoj dolazak, za osjetni užitak u Tebi.

Sve je samo u vjeri našoj, u liturgiji našoj, u simbolima našim. Anđeli ne mogu pojmiti, kako je nama danas bez Tebe vidljivoga i osjetnoga, a ipak prisutnoga, a mi ne možemo pojmiti, kako je njima i svecima s Tobom osjetnim, i vidljivim, i prisutnim.

Stoga nam ne zamjeri, ako oko naše padne danas izvan Tebe, oko naše tjelesno; ako uho naše posluhne izvan Tebe, uho naše tjelesno; ako čitavo biće naše prione o nešto izvan Tebe, biće naše zarobljeno tjelesnim. Da, mi ćemo na dan Tvoga uskrsnuća uživati u cvijeću, u muzici, u novim odijelima, u boljoj hrani, u probranom i veselom društvu, u razonodi i odmoru.

Ne zamjeri nam, Isuse, to su za nas jedini načini, da izrazimo radost i velike događaje!

I daj nam u uskrsnu nedjelju ovu **vjeru,** još jaču vjeru, jer nam danas najviše treba, da Te uskrsnuloga proslavimo.

Hoćemo da si s nama danas, Isuse, stoga primi sve nesavršenosti i tjelesnosti naše danas, jer Ti vidiš dušu našu, kako izgara za Tobom.

Anđeli Te danas uživaju **gledajući,** mi Te uživamo **vjerujući.** Isti si, preobraženi Isus, za njih i za nas.

Da, isti, isti, Jedini naš! Ž.

Radujmo se, jer se približi izbavljenje naše

1. Da li za ičim današnji naraštaj sa tolikom čežnjom čezne, kao za stalnim, sigurnim mirom. Kada čitamo u dnevnoj štampi, kako se sve veće i veće svote upravo bacaju za naoružanje, onda nas obuzima sve stalnija slutnja, da će jednoga dana opet planuti svijet u divljem pokolju. Evropa je već u zadnjem svjetskom ratu vrlo mnogo izgubila na vjeri i poštenju, na svom ugledu, a još bi mnogo više izgubila u novom ratu, koji bi bez sumnje bio neusporedivo strašniji od prošloga.

Ali nije opasnost od svjetskoga rata jedini uzrok strahu, koji u nama živi. Nažalost, toliko razloga imamo, da velikom zabrinutošću gledamo u budućnost.

Zar da nas ne zabrinjuje činjenica, da su tolike naše radničke obitelji gotovo izgubljene Crkvi, a to znači, da su izgubljene i onom smirenom kršćanskom obiteljskom životu, izgubljene za Boga i nebo.

Ovih dana se u takvoj jednoj obitelji u zagrebačkom predgrađu odigrao jezovit događaj: radi neslaganja s mužem, bacila je žena svoje rođeno dijete u vatru, a drugo je već htjela nožem zaklati. Sud će pokazati, na kome je krivnja. Ali mi možemo reći: da je ta obitelj poznavala najboljega prijatelja upravo onih obitelji, koje trpe, da je bila posvećena Presvetom Srcu Isusovu, nikada se ne bi u njoj tako što dogodilo.

To su naše siromašne radničke obitelji. Bezdušni kapitalisti prisvajaju si njihovu krvavo zasluženu zaradu, a bezbožni boljševički agitatori oduzimaju im jedinu pravu utjehu: svetu vjeru. I onda je razumljivo, da se u ovakvim obiteljima zbivaju tolike strahote.

Zar da nas nadalje ne zabrinjuje činjenica, da se i na selima sve više učvršćuje onaj vjerski nehaj, za koji smo držali, da je samo privremena posljedica svjetskoga rata, da je samo val, koji prolazi.

Zar da nas ne zabrinjuje i naša hrvatska tako zvana inteligencija, koja je u dosta visokom postotku sve prije nego katolička. Jedan austrijski biskup upustio se prigodom dijeljenja sv. Krizme

Slikao Barberis

NEK JE SAMO ISUS SA MNOM I JA SA ISUSOM — NIŠTA SE NE BOJIM.

u razgovor sa čestitim seljanima, koji se oko njega okupili kao prava djeca. Među ostalim zapita ih biskup, zašto tako malo djece šalju u gimnaziju i na više nauke. Ljudi mudro odgovore: Bojimo se, da bi nam djeca izgubila vjeru, kao što su je toliki školovani ljudi izgubili. A za našu je djecu bolje, da ostanu seljaci, nego »učeni« bezvjerci.

Mora nas napokon zabrinuti činjenica, da je kod nas još uvijek tako velika nestašica svećenika. Nedavno je Preuzvišeni Nadbiskup Koadjutor izjavio, da bi odmah mogao u nadbiskupiji zagrebačkoj namjestiti još 300 svećenika, kad bi ih imao. Dok ih zagrebačka nadbiskupija toliko dobije, koliki će međutim umrijeti. A nije bolje ni u drugim biskupijama. Još će nas dakle dugo moriti nestašica svećenstva. Ako k tome još uočimo, kako se danas mladež teško oduševljava za ovo najidealnije zvanje, koje je sam Isus nosio i kako mnogi mladić koji ima lijepa svojstva za svećeničko zvanje, radije ostavlja Isusa poput bogatog mladića, o kojemu nam govori sv. Evanđelje, mjesto da Mu se velikodušno odazove, onda nas ta stvar još više zabrinjuje.

2. Ali ipak ne smijemo dopustiti, da malodušnost obuzme naše duše.

Primijenimo na sebe riječi Isusove: »Podignite glave svoje, jer se približi izbavljenje vaše.« To nam dovikuje naš uskrsnuli Isus. Onaj Isus, o kojemu sveta Crkva pjeva u uskrsno vrijeme:

Stražari grob mu čuvali i pečatio kamen ga,
A u grob svoj ko pobjednik on sada smrt sahranjuje.
I viče sjajan Anđeo: »Nek pjesme grobne svrše se,
Tugovat, plakat prestajte: zatirač smrti uskrsnu!

Onaj, koji je pobijedio smrt, On je u stanju — to neka znadu svi narodni vođe, svi koji hoće slobodu i napredak i vječni spas hrvatskome čovjeku — jedini je Isus u stanju da spasi našega radnika iz pandža židovskog kapitalizma i boljševičkog bezboštva, da sačuva našega seljaka od moralne i ekonomske propasti i da inteligenciji vrati živu vjeru, kakovu je imao glasoviti francuski učenjak Ljudevit Pasteur. Jedini Isus može da usliši vapaje vjernih duša »Pošalji Gospodine poslenike - svećenike u žetvu svoju,« — da oduševi legije mladića, koji će najvećom radošću staviti Isusu i Crkvi i svome ljubljenome narodu na oltar svoju mladost i svoj život i velikodušno se dati na svrhunaravno spasavanje i posvećivanje neumrlih duša.

Upravo zato, jer su naše bijede velike, jer su naše potrebe velike, treba da bude i naše pouzdanje veliko. A čim nam je duša puna pouzdanja, onda nam je puna i mira i radosti.

I. Kukula D. I.

Đavo promijenio sud o nedjelji...

Zbor u paklu.

U staro doba skupiše se đavli na zbor htijući ukinuti sve nedjelje i sve blagdane. Ustade Lucifer, crna rugoba, i zagrmi da se je sav pakao stresao. »Drugovi, ukinimo sve blagdane, jer nam jako smetaju. Ljudi se Bogu mole, idu u crkve, koje mi mrzimo,

čine ostala dobra djela, upadaju u mreže ispovjednika, koji nam jednim znakom križa uništi svu našu zaradu. Na posao, — ukinimo ih!« Tako se priča, da se je to dogodilo u doba, kad su se ljudi više brinuli za Boga, za dušu.

A danas . . . Danas bi on drage volje proširio blagdane i nedjelje na sve dane godine, — jer on baš nedjeljom zarađuje. Strašna pomisao, ali istina! Dan Gospodnji mnogi pretvaraju svojim grijesima u dan duševnoga nemira i rada. — Dandanas nedjelja nije više Božja, države je hoće ukinuti, pojedinci za nju ne mare. Ne pohađaju se crkve, ne pristupa se sakramentima, ne sluša se riječ Božja. Ali su zato već od subote na večer gostione pune, kina s najružnijim filmovima prenatrpana, nedjelja se svetkuje psovkom, opijanjem, grijesima, što čovjeka snizuju do ispod nerazumnih životinja . . .

Jasno je onda radi čega je đavo promijenio mišljenje o nedjelji . . . — Jesmo li i mi možda uzrok . . . ? *A. Gabrić D. I.*

Žutica i bolest duše

Došao je u bolnicu da se liječi. Doktori ga pregledavaju i istražuju, što mu fali. Napokon mu glavni liječnik reče:

— Vi imate žuticu.

— Nemam ja žutice, odgovori on.

Liječnika to razljuti, ali se svlada te reče samo podrugljivo:

— Hvala, što ste nas poučili.

Međutim će bolesnik dalje:

— Ja bih htio ići van i šetati, a časne sestre mi ne dopuštaju.

— Dakako, vi morate mirno ležati.

— Onda idem radije kući.

— Možete, ali na svoju odgovornost, a nama ćete to potpisati, reče liječnik i ode iz sobe.

Da li je taj bolesnik pravo radio, što nije vjerovao liječnicima niti ih slušao? Zacijelo ne! Ta oni ipak znadu bolje od njega, što je na stvari, to su učili i imaju iskustvo u svemu tome, a on po svojoj volji i pameti ne će nikad ozdraviti.

Isto tako ludo, još luđe rade oni, koji u stvarima vjere i spasenja svoje duše ne slušaju svete Crkve. Kažu, da ne treba ići nedjeljom na sv. Misu, da se ne treba ispovijedati, ne treba moliti itd. A Crkva Kristova pak zna bolje, što je potrebno za spas duše; to je njezina zadaća od Boga joj dana, da vodi i puti ljude, kako će se spasiti. Ona ima u tome i silno iskustvo. Pa ako je pametno u stvarima zdravlja slušati liječnike, koji se ipak katkad prevare, a često uza svu dobru volju ne mogu pomoći, to je kud i kamo pametnije slušati u vjerskim stvarima odano i potpuno sv. Majku Crkvu, koju uz druge odlike vodi sam Bog i jamči, da je sve, što nam Crkva preporuča i nalaže njegova volja, za nas dobro i korisno i da nas vodi k miru duše i vječnoj sreći. *J. Badalić D. I.*

Sakramenat ljubavi

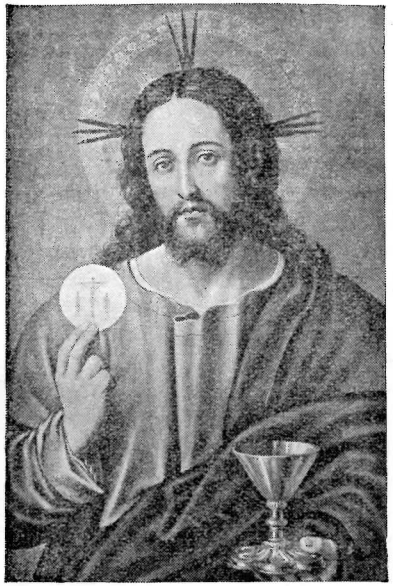

Uoči svoje pregorke muke uzima Spasitelj u svoje svete ruke kruh i vino i uz riječi: »Ovo je tijelo moje, ovo je krv moja« — daje se apostolima i svima nama za hranu. — Znao je On, kako će Ga mnogi baš u Presv. Oltarskom Sakramentu na najodvratniji način vrijeđati. Vidio je kao Bog unaprijed sva svetogrđa, pred očima su Mu bili bezbožni i opaki komunisti, koji Ga bacaju na zemlju i nogama gaze. Njegovo Božansko Srce je osjećalo unaprijed nezahvalnost, prezir i nehaj pa čak i izrugivanje. — Znao je, kako će sate i sate biti osamljen u tamnom svetohraništu i da mnogi za Njega ne će uopće mariti, kao da Ga i nema. To je sve bilo pred Njegovim očima, kad se predavo ljudima za hranu, ali On ipak ne odustaje od svoje namjere. A zašto to čini Onaj, koji svemožnom svojom rukom upravlja cijelim svijetom? Zašto silazi sa prijestolja nebeskog u siromašnu crkvu? Zašto se tako duboko ponizuje? Odgovor je samo jedan: Zato jer nas ljubi nadasve.

Iz prevelike ljubavi prema nama bijednim stvorovima silazi s neba, da trpi za nas i da nas otkupi. Njemu to još nije dosta. Njegovo veliko Srce smišlja, kako da uvijek ostane među nama i dolazi na divnu misao: ustanovljuje Presv. Oltarski Sakramenat. Znao je On, kako je narav ljudska slaba i kako će taj bijedni čovjek, za kojega će On proliti svoju krv, unatoč toga i dalje griješiti i zato mu ostavlja svoj božanski lijek, koji će ga krijepiti u borbi. Neizmjerno nas ljubi, zato hoće da boravi među nama, da nas nauči već ovdje kušati slasti nebeske u sjedinjenju s Njim, Kraljem kraljeva, vječnom Istinom i Dobrotom. Kolike li ljubavi! Čovjek se pita: je li moguće, da zaista svemogući Bog, gospodar neba i zemlje to sve čini za nas bijedne ljude? — Jest, moguće je. Sve to On za tebe čini, kršćanska dušo, da te spasi. A što ti činiš Njemu za toliku ljubav? Primaš li Ga rado u svoje srce i da li zaista tvrdo vjeruješ u Njega?

Pođi često k Njemu, jer On te mil[illegible] doziva: »Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, ja ću Vas okrijepiti.« Dođite često u crkvu i tu Mu se poklonite kao svome Kralju i Gospodaru. Tu On istina, ne prebiva u kraljevskom sjaju, ne resi ga plašt kraljevski

i kruna, već se obukao u bjelinu malene hostije. A to je sve iz ljubavi spram nas, da Ga možemo blagovati. — Zahvali Mu za sva dobročinstva, kojima te svaki dan obilno daruje, moli ga za sebe, za svoj narod i za progonjenu Crkvu. Nastoj, dušo kršćanska, da mu donekle zadovoljiš za tako mnogobrojne grijehe, kojima se pogrđuje Sakramenat ljubavi. To će ti dati poticaja, da uzljubiš i ti Njega i da uzljubiš svoga bližnjega, kojega ti je On zapovjedio ljubiti. O kad bi narodi upoznali tu divnu božansku ljubav, ne bi bilo klanja ni revolucija ni ratova, a niti tolike socijalne bijede, koja tišti danas čitavi svijet. *Genc D., seljak.*

Najljepše dijete

Istinito je, što jedna majka često priča:

Bila sam u teškom porođaju. Nitko ni mislio nije, da ću ostati živa. Liječnici su mi svjetovali, okolina me nagovarala, dapače prijetila, da moram dopustiti, da mi usmrte dijete radi spasa moga života. Pri duši mi bilo strahovito. Život mi je bio drag, ali i život moga djeteta. Pri tome pomislila sam na vječnost, na Boga . . . U velikoj svojoj nevolji predala sam se u ruke Božje i preporučila dobroti presvetog Srca Isusova. I nijesam ni pod koju cijenu dopustila, što su drugi zahtijevali.

Kako sam sretna, da sam tako učinila, jer sam malo kasnije rodila zdravo dijete, koje su bili osudili na smrt. Ono je od moje devetero djece najzdravije i najljepše. Uvijek govorim: Kao da ga je dragi Bog posebno obilježio svojim darovima — meni za utjehu i poduku, da Otac nebeski ne zaboravlja svojih, koji mu se pouzdano preporuče. *A. R.*

Vlakovođa pozdravlja Isusa

Prije tri nedjelje po prilici obavio jedan vlakovođa duhone vježbe u blizini Münchena i rekao u razgovoru sa svećenikom, kako on već 30 godina vozi veliku lokomotivu i da za to dugo vrijeme nije nikad provezao kraj koje crkve, a da nije Spasitelja pozdravio sa »Hvaljen Isus« ili sa »Hvaljen i slavljen neka bude Presv. Oltarski Sakramenat.« Veli da je naročito noću lijepo, kada iz daljine vječno svijetlo kroz crkvene prozore pozdravlja vlak. Svaki dan moli na lokomotivi krunicu, jer ima pruga, gdje je to lako moguće. Ložač je miran čovjek; i katkada oni to zajedno rade. — Zato je i razumljivo, što ovaj vlakovođa ima blagoslov Božji. Za ovih 30 godina nije ni najmanje nesreće imao, ali zato uvijek uživa sretan obiteljski život sa šestero djece. Od ovih će dva najstarija sina biti slijedećih godina zaređena za svećenike, a jedan će biti benediktinac. *Redenc*

Katolici među nekatolicima

Mjesečna nakana za mjesec travanj, blagoslovljena od sv. Oca.

Jedan čovjek teško obolio. Pozvao liječnika, pa će mu: »Dragi doktore, recite mi istinu. Je li ovo opasno?« Liječnik mu odgovori: »Bojao sam se sve reći. Ali eto kad vi hoćete, bit ću iskren. Vaša bolest je vrlo teška.«

Bolesnik sav uplašen: »Nažalost! Ipak ja se nadam, da ćete vi učiniti sve, da me spasite.«

»Hoću. Samo ja bih vas prije upozorio, da bi bilo dobro, da se ispovjedite.« Bolesnik, koji je bio katolik samo po krsnom listu odgovori:

»Znate, ispovijed, to je za mene glupost. Vidite, ja držim, da su sve vjere jednake i da su ih izmislili popovi.«

Liječnik će ozbiljno: »Ja vas ne mogu siliti. Međutim što se tiče bolesti, evo vam ova knjiga, pa si izaberite jedan lijek, koji će biti za vas.«

»Ma čovječe, vi ste poludili! Pa zašto sam vas zvao? Odakle ću ja znati, što meni treba?«

I liječnik mu dade ovu pouku: »Vidite, dragi prijatelju, ja mislim, ako su sve vjere dobre za vašu dušu, da su i svi lijekovi dobri za vaše tijelo. Vi tražite lijek, koji će vas ozdraviti a ne tražite vjeru, koja će vam spasiti dušu.«

Samo je jedna vjera prava i samo u pravoj vjeri ljudi mogu spasiti dušu. To treba, da svi katolici dozovu sebi u pamet i da onda sv. vjeru cijene i čuvaju kao zjenicu svojih očiju. To naročito vrijedi za one katolike, koji žive pomiješani s pripadnicima drugih vjera. Takvi katolici se nalaze u velikoj opasnosti, da postanu u svojoj vjeri nehajni i mlaki. I nesamo to, nego da svoju svetu katoličku vjeru potpuno izgube. Nažalost ova opasnost prijeti i mnogim katolicima u našem hrv. narodu.

Eto ponajprije, katolici koji žive među nekatolicima izvrgnuti su opasnosti, da počnu nasljedovati njihov zao primjer. Zao primjer, to je kao priljepčiva kuga, koja prelazi s jednoga na drugoga. Kad jedan nekatolik može biti »pošten« čovjek, a ne ide u džamiju ni u crkvu, niti se krsti niti Bogu moli, zašto da ja moram ići svake nedjelje na sv. Misu i moliti se svaki dan Bogu i primati sv. sakramente? I onda, žalosno je ali istinito, takvom katoliku postaju učiteljima njegovi susjedi nekatolici, a ne njegov svećenik i sveta Crkva. On ostaje katolik samo na papiru i ne razlikuje se ama baš ni u čemu, osim možda po svojem imenu, od svojih susjeda nekatolika. Onda nema više ni govora, da će takvi »katolici« odgajati svoju djecu u pravom katoličkom duhu. I tako se eto pomalo raspada katolička vjera u našem narodu.

A djeca ovako mlakih roditelja postaju još i nemarnija. K tomu još dolazi drugovanje katoličke djece s nekatolicima. Mlada dječja srca, koja su meka kao vosak, ostavljaju na sebi tragove

toga nekatoličkoga društva. A roditelji se pitaju: odakle to, da djeca ne cijene više sv. kat. vjere, da se ne ponose, što su katolici? I iza par godina njihovo će dijete mirne duše poći za kakova muslimana ili pravoslavca, kao da to nije ništa.

Mješovite ženidbe, to je prava rak-rana, koja rastače katoličku vjeru i u hrvatskom narodu. Ako roditelji ne drže do vjere ništa, ako djeca ne drže do vjere ništa, onda se ne treba čuditi odakle toliki mješoviti brakovi, koji najsigurnije ruše i katolicizam i hrvatstvo u našem narodu. Mi ovdje govorimo o katoličkoj vjeri u našem narodu. Ali sve što kažemo vrijedi i za hrvatstvo našega naroda.

Kako se može iskorijeniti vjera iz jednoga naroda? Silom ne može. Najljepši primjer zato je katolička Irska, a možemo reći i naš Hrv. Narod. Stotine godina su trpjeli ti narodi od silnih neprijatelja, ali katoličku vjeru su očuvali. To su i sada u Rusiji vidjeli bezbošci, pa su okrenuli drukčije. Štampom, školom, »znanošću« nastoje uništiti vjeru u ruskom narodu. I to ide teško! Evo kako ide najlakše. Gledaj doći do toga, da ljudi sami odbace i popljuju svoju vjeru. Upravo onako, kao što se najlakše pobijedi neprijatelja, kada se kukavički preda i digne ruke u vis. Tako pljuju i izdaju kat. vjeru oni katolici, koji sklapaju mješovite brakove. Ovo je najsigurniji put, kojim će najlakše nestati katoličke vjere iz našega naroda. Mi katolici stoga najstrože osuđujemo mješovite brakove, upropašćuje vjeru i ubija duše. Je li ovo pretjerano? Nije. mješovitih brakova. Neki je zato zovu «netrpeljivom«. Hrvatski bi se to reklo »nepopustljivom«. Ima i pravo. Jer kad ona toga ne bi činila, ona bi bila slična majci, koja sama svoju djecu baca u smrt. Nju je božanski naš Spasitelj ostavio na zemlji, da spasava duše a ne da ih upropašćuje. Svaki onaj koji pomaže mješovite brakove, upropašćuje vjeru i ubija duše. Je li ovo pretjerano? Nije. Istina, nađe se tu i tamo koja jadnica, koja se nastoji ovako ispričati: pa nisam ja zanijekala svoje vjere; ja držim svoje, on svoje; pa i djeci ja govorim o našoj vjeri itd. Sve je to žalosno! Danas i ondje, gdje su i otac i mati dobri katolici, teško izlaze sa svojom djecom, a što istom ovdje, gdje otac iščupa što majka usadi.

Ima još jedna krilatica, kojom kušaju katolike zavarati. Dođu razni nekatolici pa počnu medeno govoriti: Brat je mio koje vjere bio. A to ti ne znači ništa drugo, nego deder, ti katoliče, odreci se vjere svojih otaca i priđeđi k nama. Istina, mi treba da ljubimo sve ljude, ali zablude njihove, njihovu krivu vjeru ne možemo prigrliti. Kako je jedan Bog jedna je i vjera; jedan je Isus, jedna je i njegova prava Crkva i nauka za sve ljude, a ta se nalazi kod nas katolika.

Prava vjera je najdragocjeniji dar Božji. Veći dar nego i novac i karijera i zdravlje. I stoga nema te žrtve, koju mi ne bi trebali podnijeti, samo da svoju svetu katoličku vjeru očuvamo čistom i neokaljanom. Kako je to dobro razumio onaj veliki otac Vaughan, koji je dragom Bogu darovao 13 svoje djece: 9 svećenika

Ljiljan čistoće cvjeta kod mladeži, koja se često pričešćuje. Pričest sv. Alojzija.

Slikao: Walther Meyer — Speer

i 4 redovnice. On bi običavao svoju djecu povesti na jedan brežuljak pa im govoriti: »Vidite, djeco, 25.000 hektara ove zemlje bilo je naše. Sve smo to izgubili, jer smo bili i ostali katolici. Djeco moja, cijenite stoga svoju sv. katoličku vjeru, kao što su je cijenili vaši stari. Katolici trebaju vjeru cijeniti i ljubiti iznad svega. Milijuni članova Apostolstva molitve mole se ovaj mjesec, da to razumiju i po tome žive oni katolici, koji se nalaze među nekatolicima.

Stjepan Zec D. I.

Vodite djecu k Isusu

U životopisu sv. Oca Pape Pija X., nazvanog Papom česte sv. Pričesti, nađoh ovaj krasni primjer:

Iza velikog potresa u Mesini koncem prosinca 1909., Sv. Otac se jako brinuo za siromašnu dječicu. Osnuje čak za djevojčice posebni zavod u Rimu. Svake bi godine pred prvu sv. Pričest sve išle k sv. Ocu, da ih blagoslovi.

Kod jednog takvog pohoda, dok je Papa govorio dječici, osjeti da ga netko vuče za rukav. Misleći, da ga kakvo dijete od dragosti dira, nije se ni obazirao. Al osjetivši iznova lagani trzaj, okrene se te blago upita: »No tko me to vuče?« »Ja, Sveti Oče«, začu se glasić jednoga djeteta. Sestra, koja je dovela djecu, sva pocrvenila u zabuni i već htjede ukoriti malu, što je tako nepristojna, ali Sv. Otac zovnu to dijete preda se.

»Reci mi, mala, što bi ti htjela od mene?«

»Ja imam, Sveti Oče, 5 godina i htjela bih primiti prvu sv. Pričest, ali mi sestre ne daju.«

»Možda ti ne daju radi toga, što nisi još dobro naučila katekizam«, odgovori Papa.

Vjeran Križu, vedra čela, bistra pogleda, ne boji se zapreka današnji mladić, koji se često pričešćuje.

Slikao: Franke

»A, oprostite, dragi Sv. Oče«, odvažno će mala, »pokušajte me pitati, na sve ću vam odgovoriti.«

Papa uistinu stavi više pitanja iz katekizma, pa kad je dobio tako jasne i bistre odgovore, okrene se sestri i reče joj: »Sestro, molim vas, da od sutra svaki dan vodite ovu malu k sv. Pričesti.«

Čuvši dijete te riječi, zaplače od dragosti i klekne pred Sv. Oca i upre u njega male očice pune djetinje zahvalnosti.

Koliko bi i naše djece to činilo svojim roditeljima, kad bi ih što prije odveli k Isusu u sv. Pričesti, no mnoge su naše majke još hladne prema ovoj izričitoj želji Isusovoj i želji njegovog Namjesnika . . .

Za Crkvu, za Papu

Dne 15. veljače 1932. bio je zadnji dan mladom Marku Dalla Torre, sinu glasovitog urednika »Osservatore Romano«.

Zadnju ga noć groznica strašno mučila, sile ga već ostavljale, no on je sred tih bolova neprestano opetovao: »Živio Papa«, dajući tim povikom sadržaj svega svoga rada i nastojanja.

Uz nježnu brigu bolničarki pred jutro se malo smirio; — ali još više od njege pridonese poboljšanju vijest, da mu Sv. Otac šalje svoj blagoslov i da se za njega posebno moli.

Iza toga su slijedili strašni satovi smrtne borbe. U besvjestici je govorio: »Za Crkvu, za Papu, — potpun sam i vjeran sluga Sv. Oca Pape.«

Dao Bog da to postane lozinka i ponos naših mladića: »Za Crkvu, za Papu život i smrt!«

A. Gabrić D. I.

Treća zapovijed crkvena

Papa Urban V. htio ublažiti strogi post Kartuzijanaca. Uzalud je došao general reda i molio, da toga ne učini. Na to dođe deputacija redovnika, od kojih je najmlađi imao 87, a nastariji 100 godina. Sad je papa uvidio, da jesti meso nije potrebito za zdrav i dug život, pa im je drage volje dopustio, neka i nadalje žive po strogim pravilima.

Post je Bogu ugodno djelo. Ninivljani su činili pokoru: postili su i Bog im nije razorio grada. Bog je tako pokazao, da mu je drag post te ga je preporučio i zapovjedio. Post je bio naložen i Izraelcima. Morali su se uzdržavati od mesa nekih životinja: svinja, konja, zeceva, udavljenoga i od krvi. Pet dana prije praznika sjenica bio je tako zvani dugi dan: nisu smjeli ništa jesti od zore do mraka. Poslije su neki, osobito farizeji, uveli od svoje volje neke posne dane, kao ponedjeljak i četvrtak. Mi katolici imamo treću crkvenu zapovijed: »Posti zapovijedane poste i u određene dane ne mrsi.«

Post. Već od apostolskih vremena ustanovljeni su neki dani za post, osobito u korizmi. Crkveni nas zakonik uči (kanon 1244), da Crkva može promijeniti zakon o postu. I tako je ona radi promijenjenih prilika znatno ublažila prijašnje stroge zakone. Nije isto post i nemrs. Tako običnim petkom propisan je nemrs, ali nije post. Posti onaj, koji ne jede više nego jedamput na dan do sitosti. U stara su vremena postili tako, da su istom jeli iza zalaza sunca. Poslije je ublažen taj zakon, te se smije ujutro i navečer nešto uzeti prema dobrom običaju dotične zemlje. Naredba se o postu proglašuje svake godine po crkvama prije korizme. Tom se prilikom i navedu razne olakšice glede posta i nemrsa, koje su razne u raznim biskupijama. A kod pučke se mise nedjeljom u oglasima upozoravaju vjernici na naredne poste i nemrse. Zakon posta veže one, koji su navršili 21. godinu i nisu započeli šezdesetu.

Nemrs. Petkom i u druge neke dane, kao na Pepelnicu, kad su kvatri i uoči četiriju velikih blagdana: Božića, Duhova, Vel. Gospe i Sveh Svetih, ne smije se jesti meso toplokrvnih životinja ni juha od mesa. To je nemrs.

Već i liječnici preporučuju kadikad uzdržat se od mesa. Prekomjerno i postojano uživanje mesa može škoditi živcima. Lakše je ipak čovjek ispričan od posta nego li od nemrsa. Premda je crkveni zakon o postu i nemrsu dandanas tako ublažen, ipak ima mnogo kršćana, koji ne mare za taj zakon. Ima ih, koji će utorkom na čast sv. Anti strogo postiti, a petkom će jesti meso, ako ne u podne, a ono navečer, tobože da je već zapravo prošao petak! To ne valja i to je težak grijeh, osim ako nemamo što drugo jesti.

Zašto postimo? Ne treba se bojati posta. Lijepo je rekao glasoviti Ozije: »Ja se upravo zato nadam od Boga dobiti dug život, što savjesno ispunjam četvrtu zapovijed o postu. Time ja ispunjam četvrtu zapovijed Božju: »Poštuj oca i mater.« Moj Otac, dragi Bog u nebu, hoće da postim, moja mati, sv. Crkva, propisuje mi dane, u koje moram postiti. A jer se u četvrtoj zapovijedi kaže: »da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji«, to se nadam, da će mi Bog udijeliti dug život, jer služim i Oca nebeskoga i Majku, sv. Crkvu«.

Postimo, da nasljedujemo Spasitelja i svece, da činimo pokoru za grijehe i da krotimo svoje tijelo. U korizmeno vrijeme dolaze u sv. Misi ove riječi: »Bože, koji tjelesnim postom ukrućuješ mane, duh uzdižeš, krepost udijeljuješ i nagrade.« Postom se lakše uzdržajemo od grijeha, a za učinjeno zlo činimo dostojnu pokoru. Postom obuzdajemo tijelo, a duh lakše Bogu uzdižemo. Postom lakše ugušujemo napasti tijela. Molitva združena s postom najbolje je sredstvo proti nečistom duhu: »Ovaj se rod (đavolski) ničim ne da istjerati do postom i molitvom« (Mt. 17, 20). Sv. Jeronim veli: »Uzdržavanje od jela je mati zdravlja, a lakomost je mati slabosti i bolesti.«

Duhovni post. Bogu najmiliji, sotoni najodurniji, a ljudima najkorisniji je post duhovni. Od onog pravog posta, naime uzdržavanja od jela, može se mnogi ispričati, ali od duhovnog posta ne može. A koji je to duhovni post?

To je uzdržavanje od grijeha. Tako može, a i mora tijelo postiti, kad se uzdržava od griješnih naslada. Srce nam posti, kad krotimo zle želje i požude; jezik posti, kad ga čuvamo od ogovaranja, klevetanja, zaklinjanja, kletve, proklinjanja, nečistih razgovora. Oči poste, kad ih obuzdavamo, da ne gledaju zabranjeno i da se ne polakome za tuđim dobrom; uši poste, kad bježimo od zlih razgovora, ruke, kad ih suspržemo od tuđega, kad ih ne dižemo na drugoga, kad ih ne oskvrnemo nečistoćom. Noge napokon poste, kad ne idemo zlim putem u bližnju griješnu prigodu.

Osim toga **post i nemrs združi s djelima ljubavi prema bližnjemu.** Što sebi uskratiš od hrane, to daj sirotinji. Osobito onaj, koji ne može postiti, neka to naknadi djelima milosrđa i molitvom. Sv. Rafael veli Tobiji (Tob. 12, 8): »Dobra je molitva s postom i milostinja više vrijedi nego sakrivati blago.« Prorok Izaija kori u ime Božje one, koji su više držali do posta nego do zapovijedi Božjih: do ljubavi Boga i bližnjega: »Eto: postite, a prepirete se i svađate i bijete šakom bezbožno. Nemojte postiti tako kao do danas, da bi se čula gore vika vaša. Zar je to post, koji izabrah, da čovjek muči dušu svoju jedan dan? ... To li ćeš zvati post i dan ugodan Gospodinu? A nije li većma ovo post, što izabrah: razveži sveze bezbožnosti, razriješi remenje od bremena, otpusti potlačene i izlomi svaki jaram. Lomi hljeb svoj gladnome i siromahe i beskućnike uvedi u kuću svoju. Kad vidiš gola, odjeni ga, i ne prezri tijela svojega. Tada će sinuti svjetlost tvoja kao zora i zdravlje će tvoje brzo procvasti. Pred tobom će ići pravda tvoja i slava Gospodnja obuzet će te« (Iz. 58, 5 sl.). *Petar Gertler D. I.*

1 *Sveučilištarci — Križari obavili su duhovne vježbe u Zagrebu na Jordanovcu.* — **2** *Hrvatski katolički muževi u Pitomači* — **3** *Gornja Jelenska (Moslavina): Sa duhovnih vježba muževa i mladića.* — **4** *Hrvatski katolički muževi u Bednji.* — **5** *Diletanska sekcija Bratovštine Presv. Srca Isusova i Katoličke Akcije u Virovitici.* — **6** *Treći red svetoga oca Franje u Pitomači.* — **7** *Skom u Bednji.* — **8** *Marijina Kongregacija u Pitomači.* — **9** *U Aleksandrovu (Krk) umrla križarica Slavica Žic.* — **10** *Moravče: Križari iza trodnevnih duhovnih vježba.* — **11** *Gornja Jelenska: Podmladak Djevojačkog društva Srca Isusova.* — **12** *Mali Križari iz Ludbrega iza duhovnih vježba.* — **13** *Seljaci iz Vrbna, župe Bednja, srez Ivanec žele dovršiti ovaj hram Srca Isusova. Kucaju na vaše dobro i plemenito srce, pomozite im. Adresa: Župni ured, Bednja, srez Ivanec.* — **14** *Grupa Djevojačkog društva Srca Isusova u Kalinovcu.* — **15** *Baška (Krk): Križari proslavili 30 godišnjicu misništva svoga obljubljenog natpastira preuzvišenog biskupa Dra. Josipa Srebrnića.* — **16** *Staro Petrovoselo: Djevojačko društvo Srca Isusova.*

SRETAN USKRS ŽELI SVIMA UREDNIŠTVO I UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA

Opet o novovjercima

Mi smo u Glasniku kroz tri godine razkrinkavali adventiste, baptiste, tako zvane istraživače sv. Pisma i slične. Iz njihovih knjiga smo iznosili, kako strašnu nauku imadu. A eto ipak oni ne miruju. Po hrvatskim krajevima šuljaju se agenti poslani iz Beograda, Maribora i Novog Sada, da nas Hrvate-katolike pocijepaju i da nas odvuku od vjere naših otaca. Ovdje ćemo iznijeti članak jednog obrtnika, koji je 5 godina u dodiru s tim novovjercima ili kako ih naziva: adventistima. Članak je tim zanimljiviji, jer iznosi što oni između sebe usmeno naučavaju, misle i govore. Članak je bio poslan preuzvišenomu nadbiskupu-koadjutoru Dr. A. Stepincu, a on ga je uručio Glasniku. Članak glasi:

Dobro sam proučio ovu čudnu i strašnu novovjersku nauku, jer nažalost žena mi je već 5 godina adventiskinja. Odmah napočetku mogu mirne duše reći, da su oni odbacili sve što je Božje. Glasnik je iznosio kako oni zabacuju Majku Božju, kako niječu da je Isus Bog, kako preziru svece, a ja ću još nadopuniti iz njihova života. Tko k njima dođe mora se ponovno krstiti, jer kažu, da je katoličko krštenje đavolsko. Za sebe kažu, da su Božji poslanici, da su Božje oko, da vrše vlast sv. Petra i Pavla, a sv. Petar i Pavao su za njih mrtvi, a mrtvi ne hvale Boga. U našega dobroga i dragoga Isusa ne vjeruju, on je njima lažni Bog i čujte strahotu: on je njima gad. Oprosti nam Bože, ne kazni nas, kad se u našim krajevima ovakvi nesretnici pojavljuju! Istina, oni slikaju Isusa u svojim knjigama i sličicama, ali to čine zato, da na zgodan način prevare katolike i u svoje ih mreže ulove. A sami ne vjeruju u ono što su napisali ili naslikali. Njima je glavno da nas otrgnu od sv. vjere. Kad su već jednoga na fin način i pobožno smotali i zaveli, tada počmu sa pravom svojom naukom protiv Isusa, Majke Božje, svetaca i sv. Ota Pape. Papa je po njihovoj nauci antikrist, najgadnija zvijer, otac laži. A Crkva je katolička — kažu oni — hajdučka špilja i svi mi koji idemo u crkvu jesmo najgori hajduci i lopovi. A sv. Križ mrze da je strahota. Boje se križa jače nego zagušljivog plina. O tomu će se uvjeriti svaki svećenik i vjernik, ako tim novovjercima reknu, da se prekriže. Ne će pa da ih režete. Bježe od križa kao i sotona. Naša mila Majčica Marija odbačena je od njih, jer da nije Majka Božja, da je obična smrtnica, koja je umrla i više je nigdje nema, a spasit će se istom kad njhov Isus dođe. Po njihovu čovjek nema prave duše, duša je — kažu — krv. A jer nema čovjek duše, zato onaj desni razbojnik nije došao na dan smrti u raj, nije ni Isus bio u raju. Dakle, Isus je prevario onog desnog razbojnika, kad mu je rekao, da će biti još isti dan u raju. A opet s druge strane za sebe govore, da oni imadu vlast od Isusa. Protiv svećenstva su grozni. A od njih je, kažu, svaka nepismena baba, svaki uličnjak, samo je li njihov, odmah je svatko svećenik. Katolička je vjera za njih đavolska vjera, jer jedemo svinjetinu. Kažu, da će vikati anđeo: pade Babilon, a taj đavolski Babilon je Papa.

»Glasnik Srca Isusova« nose neki sa sobom, da zavaraju ljude, a onda kada su zavarali, govore, kako je »Glasnik Srca Isusova« đavolska štamparija. Čudesima se izrugivaju, svete mučenike nazivaju vražjim mučenicima, sveta Misa je za njih cirkus ili kino.

Treba imati na umu, da adventisti ovo sve ne govore svakomu, nego samo dobro poznatima ili kad kojega od njih jako naljutite. Zar ne, da je ovo upravo strašna vjera?! A eto ipak po našim krajevima ima 300 agenata. Haraju po katoličkim selima. Kad dođu u kuću reknu: »Dobar dan«, ili slično, pa obično nastave ovako: »Ja sam misionar, nosim vijesti iz dalekoga svijeta. Oglašujemo dolazak Isusov. Bog hoće, da preko nas propovijeda evanđelje. Isus vam kuca na vrata, primite ga, večerat će s vama, a vi s njime. Bog će kroz nas tvoriti velika čudesa, veliku žetvu će dati, kakva još nije bila od postanka svijeta. Eto knjiga: imam ih po 1 dinar, po 3, 4, 5, 8, 10, 30, 45 dinara. Imam krasno Sveto Pismo, košta 60 Din., a obični svijet daje do toga milostije 5 dinara, a najviše 10 dinara; bogatiji daju 20, a za siromašnu djecu 50 dinara. Vi dajte koliko je vaša volja, tako da nije badava, ali dajte najmanje 2 dinara.« — Kad ga zapitate kakve je vjere, odgovorit će da je katoličke; ali to je zavaravanje i bacanje maltera u oči. I tako ljudi daju, nasjedaju, zapletu se u njihove mreže kao i moja žena i tako s vremenom postaju najgori neprijatelji vjere i kršćanstva. Takvih ima već oko 30.000.

Prikazao sam ukratko ono, što naučavaju i kako postupaju. Nešto je dakle strašno, da strašnije ne može biti. Sve što je plemenito moralo bi se dignuti protiv ovih žalosnih novotarija.

Aleksandar Banaš, krojač.

Krvavi „Vjerujem“ ili opametio se

Ovo je uspomena iz zadnjega rata. — Iza ljute bitke kapetan je s bolničarima skupljao ranjenike. Prolazeći pokraj nekog zida začuje jecaj: »Kapetane . . . ! K meni . . . umirem, . . . svećenika.« —

Kapetan potrči k ranjeniku, koji se jedva jedvice držao naslonjen na zid. »Kapetane«. ponovno zajeca, »ja nisam vjerovao, u mladim godinama izgubih vjeru, no sad sam je opet dobio. — Gledajte tog mrtvog vojnika pokraj mene. Taj, ranjen kao i ja, neprestano je zvao svećenika. Kad je vidio da nitko ne dolazi, napregne sve sile, uspravi se i povika: »Ja sam katolik i kao takav hoću da umrem.« — Umočio je iza toga prst u krvavu svoju ranu te napisao na zid: »Ja vjerujem u Boga . . .« Iza toga se je srušio mrtav, eto tu uza me. — Kapetane i ja sada vjerujem, — zovite mi svećenika, hoću da umrem kao katolik.«

Potresan slučaj; lako će ga razumjeti oni kojih se tiče.

A. Gabrić D. I.

Priznanje otpale djevojke

Svak ju je u selu poznavao i upirao prstom na nju kao na bijelu vranu.

Davno je bila otišla u tuđi svijet i opet se vratila u svoj dom, koji nije imao ljubavi prema njoj. Majka joj je počivala u grobu. Nije ni upamtila te jedine, koju je iskreno ljubila. Otac joj je bezbožnik, pijanica, varalica — živi grob. Za nju se on nije starao, pa je kao neiskusno djevojče otišla od rođene kuće, da zasluži svagdanji kruh.

Životni su je valovi bacali od jedne hridine do druge. Išla je od mjesta do mjesta, od rada do rada. Zavaravali su je, pljačkali, oduzeli sve, sve pa i vjeru, u kojoj se je rodila. Uhvatili su njezin razbijeni brod gusari. Obećali su joj spasenje, ako pođe s njima. Dočarali su su joj sreću duše, ako prigrli sektu, koju su oni propovijedali za skupe amerikanske dolare. Jer je bila bespomoćna i neupućena, pristala je, da se odreče svoje Crkve i da prihvati vjersku novotariju. Od tog vremena bila je zagrižena sljedbenica ovih krivovjernika. Sigurno i zato, da zaboravi dužnost sv. ispovijedi, koja joj je bila od svega najpotrebnija. U svijetu je to bila zapustila. Takva je došla rođenoj kući: oboljela je na duši i tijelu.

Seljani su saznali, da njihova mještanka, koja se vratila nakon mnogo godina, ne ide u crkvu, da se ne ispovijeda, da drugi »zakon goni«. Čudili su se, zgražali i neprekidno pokušavali da je okrenu. Ali ona je bila uporna i nepomična. Branila se je izvrnutim izrekama sv. Pisma i svojom voljom, koja se po njezinoj tvrdnji drugog ne tiče. I činilo se, da je izgubljena bitka oko ove duše.

No dogodilo se je neočekivano. Netko se je našao, koji je s puno sućuti progovorio njezinoj bijedi:

— Početak je tvoga bola i stradanja, kad si izgubila majku ... S njom je legla u grob i svaka ljudska ljubav prema tebi ... Zavaravali su te u svijetu lažnom ljubavi .. Primali su te i odbacivali ... Padala si i tonula ... Nasitila si se života. Gorak je bio ... A zaboravila si, da osim zemaljske majke ima i nebeska Majka, osim zemaljskog oca i nebeski Otac ... Molitva ti je izišla iz običaja a ispovijed postala neugodna i preteška. Ostavila si te izvore okrepe i utjehe. Stoga je u nevoljama bilo još nevoljnije. Nijesi mogla dalje i tražila si ublaženje savjesti. Pričinjalo ti se, da grješniku ima puta k Bogu bez ispovijedi pred svećenikom, kako su ti lažni proroci tumačili. Zavarana si od njih i od same sebe ...

S ovim riječima probudile su se njezine žalosne uspomene, i ona je počela da sve priznaje, da plače ... Zrake su Božje milosti probijale u njezinu dušu. To je bio čas, kad je slomljena njezina upornost. Od tog nije bilo dugo do sv. ispovijedi i sv. pričesti — do potpunog obraćenja.

★

Koliki podnose ovako patnje i nose križ života a ne znaju si olakšati breme, nego posrću. Ne sjećaju se Isusovih riječi: »Dođite

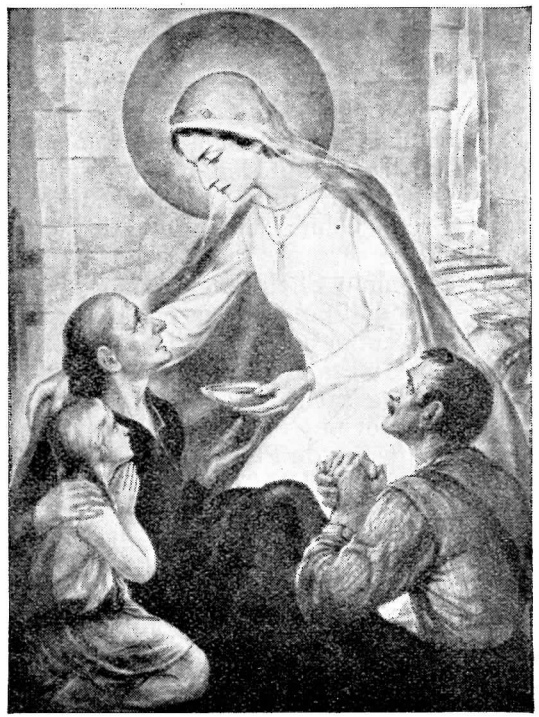

Crkva Katolička jedina je iskrena prijateljica sirotinje, a sirotinja i zapušteni gledali su i gledaju u Crkvu kao u svoju najbolju Majku.

Slikao: Walther Meyer — Speer

k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.« Koliki se opet pri tome zaslijepe, da traže spasenje izvan Krista i njegove Crkve. Imajmo prema njima riječi blagosti i ljubav milosrđa, pa će uz pomoć Božju progledati. *A. Romić, župnik.*

Zašto radimo?

Neki stranac došao u dalmatinski gradić, Metković, baš kad se gradila crkva. Gledao dugo sve moguće stvari, dok se napokon ne zaustavi kod klesara.

Upita jednoga: »Ej prijane, što radiš?« — » A evo tužna mene, razbijam stijene . . . «

A ti tamo, što si se toliko razmahao . . . ? — »E, moj gosparu, što više uradim, više će mi f i j o r i n a u džep.«

Približi se tada napokon starom majstoru, pa i njega upita što radi: »Ziđem evo crkvu sv. Ilije, zaštitnika našeg mjesta«. —

Pitanje je bilo uvijek isto, ali odgovori tako različni. Prvom je rad nezahvalni posao, umor i muka, sudbina osuđenika; drugom je samo zarada, dok treći prelazi preko umora, preko zarade i gleda svrhu.

Među koje mi spadamo? Želimo li da nam rad bude ugodan, sretan, blagoslovljen, priključimo se starcu klesaru, u svakom našem radu dignimo misao u visinu, k Bogu. Sve za Boga!

A. Gabrić D. I.

Događaji po svijetu

Divljaštva komunista u Španjolskoj. Od brojnih komunističkih divljaštva spomenut ćemo samo neka:

U Antekeri su opazili gospođu Mariju Kalvez kako drži krunicu u ruci. Odmah su je uhvatili, naložili veliku vatru i živu su je ispekli.

Jeronimu Cheku su u tabane zabili iglice, sasma ga svukli i tako ga vodali po gradu, a onda su ga smaknuli.

Svećenika Josipa Jiminez uhvatili i rezali mu komadićak po komadićak mesa i pekli. Silili su ga da jede svoje pečeno meso. Napokon su ga sasma sasjekli.

U Barceloni su osjekli glavu poznatomu dobrotvoru sirotinje katoliku Josipu de Plasa, koji se nije nikada bavio politikom. Osjekli mu glavu, kemički brzo očistili s nje meso i onda su pili vino iz te lubanje.

U Malagi su upotrebljavali glave katolika za igru kao nogometne lopte.

U Leridi su iskopali oči dvanaestero djece. Majke su molile da poštede djecu, a njima da kopaju oči, ali nije ništa pomoglo. Kod toga je poludila gospođa Cudero, a gospođu Armanana kap je udarila. — Prijatelj komunista može biti zavedeni neznalica ili veliki lopov.

Kako je u Rusiji? Iz Rusije su pobjegla dva Rusa, oba brata Boris i Ivan Solonijević. Zagrebačkom Jutarnjem Listu izjavili su ovo: »Ne radi se u Rusiji o sporu Trockista i Staljinista kao jedinstvenih ideoloških grupa. To je čisto lična, zvjerska borba za vlast. Kao škorpijoni u loncu oni se grizu i ubijaju bez milosrđa. Narod nije ni za jedne ni za druge. Seljaci ruski mrze boljševizam. U Rusiji ima gladi. Službena mjesečna zarada u gradovima je 180 rubalja mjesečno, od čega se 40-50 rubalja odbija za razne takse i poreze. A jedan kg. crnog kruha stoji 1 rubalj. U provinciji je zarada još manja. Poznavao sam djevojčicu koja ne zna što je kolač, a u 2 godine pila je samo jedamput mlijeko. Seljaci i građani se bore protiv vladajućeg režima. Rat, mržnja između vlade i stanovništva . . .«

Komunisti ruše sve što je sveto, a sve što je pošteno odušević javljava se sve većma za Krista. Tako **Amerika postavlja** u svomu glavnomu gradu Washingtonu veliki **spomenik Krista Kralja.** Milodare za taj spomenik prinose svi američki katolici i plemeniti inovjerci. Ganutljivo je pismo poslao odboru neki protestanski pastor iz Urbane: »Postavite spomenik na uzvišenom prostoru, da ga svatko ugleda, tko dođe u Washington. Neizmjerno je utješna i uzvišena misao, da će katolička Crkva preokrenuti i pravomu cilju uputiti sve narode, koji su zatrovani pustom marksističkom naukom zadnjih decenija.«

Trideset i treći međunarodni euharistijski kongres trajao je od 2 - 7. veljače u glavnom filipinskom gradu Manili. Grad ima

oko 300.000 duša, sve samih katolika. Čitavi Filipini imadu 13 milijuna stanovnika, od toga oko 10 milijuna katolika. Učesnika iz Evrope bilo je na kongresu neobično mnogo, premda se Filipini nalaze na kraju Azije. Svetoga Oca zastupao je na kongresu nadbiskup iz Filadelfije kardinal Dionizije Dougherty, koji je na putu u Filipine posjetio i obdario gubavce na Cejlonu. Od Hrvata bio je na kongresu i barski nadbiskup dr. Dobrečić. Doček kardinala zastupnika u Manili bio je vanredno svečan. Državne vlasti, svećenstvo, norod, vojska, sve se je sabralo i u redu čekalo. Iz manilske luke krenule su lađe i lađice ususret Papinu izaslaniku. Poslije ganutljivog pozdrava otišao je kardinal u crkvu, gdje je podijelio blagoslov Presvetim. Sam kongres je vanredno uspio. Zborovanja su bila na velikom trgu Luneta, a bilo je oko milijun vjernika. Na ponoćki se je pričestilo preko 100.000 muževa, a Pričest je dijelilo 300 svećenika. Divno je bilo pogledati i na 65.000 mladića sve jednako obučenih, kako pobožno pristupaju stolu Gospodnjem. Žena i djevojaka bilo je 150.000. Prije zaključka kongresa govorio je preko radija iz Rima sam Sv. Otac Papa. Svi su klečeći slušali Kristova namjesnika.

Slijedeći međunarodni euharistijski kongres bit će slijedeće 1938 godine **u Budimpešti.** Madžarski katolici su vanredno veseli, da je njihova prijestoljnica tako počašćena. Velike se pripreme već sada vrše. Punom parom radi odbor sa 14 pododbora. Čitav madžarski narod hoće da se pokaže dostojnim te odlike, zato se pripravlja molitvom i duhovnom obnovom. Po crkvama je uređeno vječno klanjanje. Hrvati će sigurno brojno prisustvovati, jer Budimpešta nije daleko.

Ove godine će biti **kod nas Hrvata** više manjih kongresa. Osobito će biti značajan u Dubrovniku za čitavu Dalmaciju, koji će biti 15, 16, 17, i 18. srpnja ove godine. Preuzvišeni biskup Dr. Carević izdao je posebnu okružnicu za taj kongres i propisao molitvu za uspjeh kongresa. Drugi kongres bit će o Velikoj Gospi u Požegi za nadbiskupiju zagrebačku.

Ovoga ljeta će se održati u Poznanju u Poljskoj **veliki kongres Krista Kralja.** Trajat će od 25 - 29 lipnja. To će biti peti kongres U proglasu za taj kongres veli se doslovce i ovo: »Hoćemo pozvati organizirati i mobilizirati sav svijet protiv nečuvenom divljaštvu i nasilju bezbožaca. Kongres u Poljskoj, pred vratima Rusije, neka bude početak svjetske ofenzive protiv paklenskih namjera neprijatelja Božjih.« Protiv židovsko - komunističkoj bezbožnoj organizaciji moramo postaviti organizaciju vjernika. Hvala Bogu! Narodi sve više uviđaju grozote komunizma. Progledavaju, bude se, organiziraju se. Uvjereni smo, da je sotonska zvijezda komunizma već na zapadu.

U gradu Pau u Francuskoj (blizu Lurda) **umrla drugarica svete Bernardice Subiru.** Zvala se g. Carasson bila je god. 1858 zajedno sa sv. Bernardicom, kad joj se je ukazivala Majka Božja. Umrla je u dobi od 100 godina.

Da ljubim Isusa

(Prvopričesna pjesma za djevojčice)

Ptičice su jutros veselo pjevale,
radosno su zvona sa tornja zvonila,
od sreće što mi Isus u srce došao
suze sam ronila.

Isus me je jutros dugo gledao
svojim tako blagim plavetnim očima,
u duši sam svojoj osjetila radosna
sa Isusom moja da sreća počima.

Dok se nebo vedro suncem mladim žarilo
iz orgulja pjesma zahvalna se orila,
Isusa sam dobroga vrućom molbom molila,
da bi ljubav u srcu uvijek njemu gorila.

U sve dane bezbrižne ranog mi djetinjstva,
cijelo vrijeme moje vesele mladosti
samo mojem Isusu da ljubavlju izgaram,
samo mojem Isusu da vijek nosim radosti.

I rekla sam Isusu da me sebi sačuva,
da se ne bi u svijetu sama izgubila,
nego da bi samo njega, samo uvijek Isusa
srcem cijelim ljubila.

A. Kokić.

Mojemu Isusu

(Prvopričesna pjesma za dječake)

Od radosti kucalo je
moje srce jutro cijelo,
u Hostiji ja sam maloj
primio sad prvi puta
Isusovo sveto Tijelo.

Šaptao mi Isus dobri,
da ga svaka zloća boli,
samo dobroj, čistoj djeci
dolazi na oltar srca,
njih najviše Isus voli.

Zato sam mu obećao
poslušan ću biti svima,
drugove ću ljubit svoje
samo da me Isus ljubi,
samo da me rado ima.

Dok je crkva mirisala
sva u sjaju i u cvijeću,
Isusu sam sasvim tiho
govorio slatke riječi:
ostavit Ga nikad ne ću.

Bit ću takav da me ljubi
i činit ću što on traži,
jer jedino on mi može,
da na srcu rane blaži
i jedino riječ njegova
moju dušu diše, snaži.

A. Kokić.

Mladi junak — uzor žive vjere

Povjesničar Pudencije iznosi jedan lijep primjer dječjeg junaštva. Dobro ga je ovdje spomenuti na sramotu starim i muževnim kukavicama, koji se stide svoje svete vjere.

Za progona kršćana doveli dječarca od 7 godina pred suca. Kršćanin je i radi toga zaslužuje smrt. — Sucu se stislo oko srca, videći tako mlado stvorenje, pa ga poče maziti i nagovarati, neka se samo makar i na oko odreče kršćanstva, a on da će ga pustiti. No mališ ostade čvrst, približi mu se i na sav glas reče: »Vjerujem u Boga Oca svemogućega i u Isusa Sina njegova . . . « — »Šuti«, zagrmi tiranin, »ja ću te sada naučiti »V j e r o v a n j e«. — Dozva mališevu majku, te ga dade pred njom nemilosrdno šibati. Dijete u strašnim bolovima tiho šaputaše: »Vjerujem u Isusa, vjerujem u Isusa«.

Radi velikog gubitka krvi osjećao je dječak jaku žeđ. »Majko, žedan sam«, jedva jedvice izusti . . . »Sinko, podnesi i svu žeđ za Isusa, naskoro ćeš ga vidjeti . . . « Iza nekoliko časaka odrubiše mu glavu.

Pouka kukavicama, pouka našim majkama, koje se tako strašno boje za svoju djecu, čak im ni u crkvu ne daju, ne dopuštaju im kleknuti, jer će se dijete umoriti, — ni čuti ne će o kakovoj žrtvici i samozataji kod djece, — eto jer bi to moglo njihovu »zlatu« naškoditi.

A. Gabrić D. I.

Zvijer se je vratila

Prije par godina donijele su berlinske novine strahovit događaj.

Istraživač Hugo von Othegraven - Streithagen vratio se iz Afrike s jednim leopardom, te se nastanio kod neke obitelji . . . Leopard, i ako star, izgledao pripitomljen. Stanovao zajedno s gospodarom, igrao se po kući kao kakva mačka. — Ukućani se ipak neko vrijeme nisu usudili ni približiti, no kasnije se i oni ojunačiše i sprijateljiše s tim čudnim gostom.

Gospodarica uređivala svaki dan istraživačevu sobu. Jednog dana i ne misleći uđe s djetetom u naručju. Leopard je ležao na nekom ćilimu. Jedva je žena učinila 2 - 3 koraka, kad li se zvijer prene, zarikne, zaskoči i baci jadnu gospodaricu na pod, dok jednom šapom raskoli glavu djetetu . . .

Na viku i zapomaganje doleti poslužnik i nađe majku svu zdvojnu, gdje zadnjim silama nastoji oteti svoje djetešce ispod pandža zvijeri. — U strahu pograbi on obližnju stolicu, zamahne nesvijesno i omjeri razbjesnjelog leoparda baš u glavu. Još 2-3 udarca i bi dosta. — Doktor, koji je bio odmah pozvan, ustanovi smrt djeteta i teško stanje majčino . . .

Dotle novine . . . Mi bi mogli proslijediti . . . Nije li ovaj leopard prava slika ljudskih strasti, koje izgledaju kadikad mrtve i potpuno pripitomljene, — no kad se čovjek najmanje nada, kad se prepusti bezbrižnosti, — zvijer se probudi i onda — i onda slijedi pad: smrt ili barem teško stanje naše duše . . .

Zamislimo se malo u ovaj slučaj!

Pitanja i odgovori

Pitanje: *Imam 21 godinu i želim stupiti u red Družbe Isusove, no majka ne da o tom ni čuti i odviše brani. Što da činim?*

Odgovor: Za redovnički stalež traži crkveni zakonik (kanon 542. i 555.) među ostalim navršenih 15 godina. Ne smiju biti primljeni u red oni, koji su dužni uzdržavati siromašne roditelje. Osim slučaja potrebe i oskudice, roditelji nemaju prava braniti djeci da stupe u redovnički stalež. Jadni roditelji! Morali bi biti sretni, da im sin ide Bogu, koji će se za njih čitav život moliti, a u svijetu se to zaboravi. I roditelji, koji brane djeci da se Bogu posvete, pokaju se kasnije gorko. Ali kako rekoh, osim spomenutog slučaja, roditelji nemaju prava smetati i ometati poziv Božji.

Pitanje: *Je li od crkvenih vlasti dozvoljeno moliti »Gospin san«?*

Odgovor: Nije; to je nekakva praznovjerna molitva.

Pitanje: *Što da odgovorim adventistima, koji kažu, da se mi katolici klanjamo drvu, kamenu, a u sv. Pismu stoji: ne klanjaj se drvu i ničemu, što je na zemlji nego samo Bogu na nebesima?*

Odgovor: Pogledajte u Glasniku od svibnja prošle godine.

Pitanje: *Je li slobodno prodavati i kupovati molitvenike i druge pobožne stvari?*

Odgovor: To je doduše slobodno, ali ako je stvar blagoslovljena i spojena s oprostima (na pr. krunica), gubi se oprost te ju nakon prodaje treba ponovno blagosloviti.

Pitanje: *Bi li bilo zgodno, da Glasnik izda i posebnu knjižicu »Pitanja i odgovori« za poduku u mnogo čemu, jer se Glasnici kod mnogo svijeta rastepu?*

Odgovor: Može biti, da će doći i do toga, kad se pribere toliko pitanja i odgovora, da se mogne izdati zgodna knjižica.

Pitanje: *U koji zavod da smjestim dijete od 11 mjeseci, da dobije kršćanski odgoj a kasnije da se posveti svećeničkom staležu? Koliki bi bio mjesečni doprinos za uzdržavanje?*

Odgovor: Dok je dijete posve malodobno, najbolje da ga zadržite u kućnoj njezi; kad mu bude četiri-pet godina, možete ga smjestiti u sirotište »Egipat« (Služavke Malog Isusa, Sarajevo).

Troškovi po dogovoru, svakako nisu veliki; kasnije ćete ga poslati u nadb. centralno sjemenište i gimnaziju u Zagrebu.

Pitanje: *Koliko se devetnica može ili mora moliti redom, ako se prvom ili trećom devetnicom ne postigne željena cilja?*

Odgovor: Za to nema nikakove ni Božje ni crkvene odredbe. Ali nema ni garancije, da ćete s deset recimo devetnica postići baš onu milost, koju želite, ako to nije na slavu Božju i na duhovno dobro Vaše ili koga drugoga, za koga molite. Sv. Monika, majka sv. Augustina, molila je (ne baš u obliku devetnice) kroz punih osamnaest godina za obraćenje svog sina i tek onda je bila uslišena, ali to je uslišenje bilo tako obilato, da je od krivovjerca Augustina postao svetac i dika svete Crkve. — Brojevi: tri, sedam, devet jesu u neku ruku sveti brojevi (upotrebljuju se često u Sv. Pismu; broj tri sjeća na Presv. Trojstvo itd), pa ako baš želite neki određeni broj, možete se ovih brojeva držati.

Vijesti

Zlobin nad Sušakom. Sv. Misije je držao kod nas vlč. o. Nikola Buljan Isusovac, vatrenom riječju s puno ljubavi za Boga i za neumrle duše. Premda su vjernici župe Zlobin i prije bili na glasu kao dobri katolici — no iza Misija su postali još revniji. Svi polaze i muški i ženske na sv. Misu i po podne na večernicu (blagoslov). Župa ima oko 800 vjernika od tih ima i u Americi, ipak je bilo u god. 1936. 8265. sv. Pričesti. Prije su običavali ići samo o Uskrsu i to su vršili savjesno, no sada se osobito na Prvi petak i prvu nedjelju u mjesecu primaju sv. Sakramenti. Dapače i svaki dan ima ih mnogo, koji pristupaju k stolu Gospodnjem.

Lijepo napreduje Djevojačko društvo Presv. Srca Isusova. Kroz ljeto donose u crkvu svježe cvijeće te osobito Marija Proletić kiti oltare te je upravo milina gledati i biti u crkvi. Uz to lijepo pjevaju u crkvi i uopće su djevojke tog društva ponos i dika župe naše.

Božanski Vrtlar presadio nam je iz ovog zemaljskog vrta, u nebeski na 1 IX. 1936. čestitu djevojku Milku Dorić

Dan 20. siječnja umrla nam je jedinica kći majke udove, uzor djevojka i članica društva, čestita Marica Marohuić. Članice društva otpratile je na vječni počinak sa velikim poštovanjem i žalošću sa vijencima. Prikazale su sv. Pričest i sv. Misu za pokoj duše.

Veliku ljubav imadu vjernici prema svojim pokojnicima. Radi toga u velike cijene korist sv. Mise te daju dnevno služiti sv. Misu za svoje pokojnike. Jednu pogrešku imadu, a to je, da jako plaču prigodom sprovoda i to upravo sa velikom bolju i prikazuju i vanjskim načinom, da viču i davaju druge znakove svojoj velikoj tuzi — a to je protivno našoj sv. vjeri. Onaj zdvojni plač i krik odaje običaj poganski koji nevjeruju u život preko groba.

Mladići su nam također čestiti, rado polaze crkvu — lijepo se vladaju, nema ovdje nikakvih nedoličnih djela, osobito otkada su nestala neka društva koja su bila na štetu u moralnom pogledu.

Belec *kod Zlatara.* Glavni rad križarskog društva sastoji se u mjesečnim ispovijedima i Pričestima i u prosvjetnim sastancima. Dali smo i dva igrokaza: »Meksički mučenici« i »Knez mira«. Osnovani su i katolički muževi. U drugoj polovici siječnja davao nam je duhovne vježbe preč. g. Pavao Jesih. Bilo nas je 48 slušatelja. Svako smo jutro dolazili po zimi na sv. Misu, zatim smo pošli u župni dvor, gdje smo imali duhovne vježbe, koje su obnovile naš život. Tako je lijepo bilo kroz ona tri dana! O sretna svaka župa, gdje se može nešto ovakovoga prirediti. *Koselec Adalbert.*

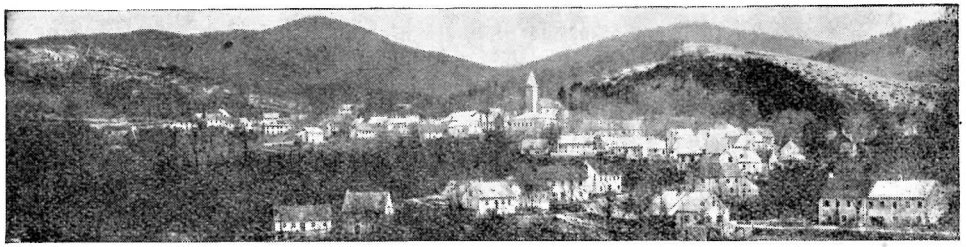

Z l o b i n

† Franjo Golubić iz Kalinovca.

Kalinovac. Djevojačko društvo presv. Srca Isusova okupilo je sve djevojke naše župe. Čim koja svrši školu, dolazi pod barjak presv. Srca Isusova, da se sačuva i odgoji za Boga i dom. Ima nas 150 članica. Na mjesečnim sastancima slušamo lijepe pouke našega vlč. g. župnika. Dolazimo rado u crkvu i nastojimo, da lijepim pjevanjem uzveličamo službu Božju. Pomažemo u kićenju crkve. Nekoje članice pjevaju u crkv. pjevačkom zboru a neke nastupaju i u predstavama. Pjevački zbor i predstavljači često priređuju akademije, gdje se i razveselimo i oplemenimo srce svoje. Prve petke u mjesecu slavimo naknadnom sv. Pričešću i svečanom sv. Misom Neke članice pristupaju dnevno k sv. Pričesti. Lijepi barjak sama je štikala i svega izradila glavarica društva Barica Zalar. Ona je desna ruka vlč. g. župniku u svim potrebama crkve i priredbi *Tajnica.*

Martijanec. Udalo nam se 12 članica, a svečano primanje novih bilo je pred Božić. Sad nas ima 150, a sv. Pričesti primljeno 2340. Sastanak imamo prvom nedjeljom u crkvi prije blagoslova, tu nas prečasni upravitelj upućuje na krepostan život. *Tinka Kolarić.*

Macinec. Revno vršimo svoje dužnosti. Prošle godine smo primili 1063 sv. Pričesti. Razdijeljene smo u 4 skupine, svaka skupina ima svoj određeni petak u mjesecu. Mnogo se revnih članica poudalo, ali se društvo nije smanjilo. Izgubile smo dvije revne članice Katarinu Magdalenić i Tereziju Logožar. Bile su uzorne, valjane, pobožne. Otpratili smo ih pod barjakom na vječni počinak *Križnik R.*

Mače. Članice Djevojačkog društva S. I. prisustvovahu svim crkvenim pobožnostima. Na Veliki Petak imamo raspored, tako da svaki sat klanja po 8 djevojaka pred Božjim grobom. Iste predmole i pjevaju. Također na dan crkvenog klečanja, 5. X. i svake zadnje nedjelje u mjesecu imamo sat klanjanja. Zajedničke sv. Pričesti su svake prve nedjelje u mjesecu te ih je društvo primilo u minuloj godini 2.732. Sastanke imamo svake prve nedjelje, koje nam drži naš revan i neumoran upravitelj vel. gosp. Ivan Demšić. Prošle godine udalo se 6 članica, a jedna je umrla i to naša revna i portvovna dugogodišnja 15. g. glavarica Amalija Ivančir. Mnogo je dobra učinila društvu, a nada sve se isticala kićenjem crkve, što joj je i najmilije bilo. Društvo je u tom pogledu izgubilo skoro nenadoknadivu članicu. Za njezin rad, da joj se odužimo, mi je se često sjećamo u svojim molitvama *Ana Švenda,* glavarica

Tuhelj — Djev. društvo Srca Isusova. Nije bilo mogućnosti da nešto posebno radimo, jer nemamo društvenih prostorija — no obavljale smo

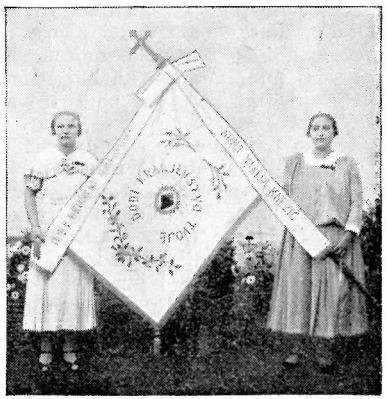

Zastava Djev. društva Srca Isusova — Kalinovac.

one redovite dužnosti točno i sa ljubavlju. Posvetile smo se u glavnom crkvi i pjevanju. U crkvi čistimo i kitimo. Ove godine nam je uspjelo da smo nešto same, a nešto pomoću milodara dobrih ljudi priskrbile i izradile crkvi 2 velika i 2 mala oltarnika, zatim lijepo potezalo za zvonac i draperiju na propovjedaonicu. Nastojaćemo i nadalje da se brinemo za crkv. ruho te da staro i trošno zamijenimo novim. Pomagale smo i prati crkv. rublje. Nastojanjem jedne članice popravljen je i kip Ranjenog Isusa. — Revniteljice raspačavaju Glasnik S. I. U god. 1936 raspačavalo se mjesečno 220 kom. — Društvo broji sada oko 210 članica; 11 ih se udalo, 1 je umrla u Zagrebu oborivši se sa stuba, 1 je prešla u susjedno društvo, 1 je izostala, a 3 isključene. — Kao naknadu za sve uvrede prikazale smo Bož. Srcu Isusovu 2.345 sv. Pričesti, 3.385 sv. Misa, 6.831 krunica, 7.460 žrtvica, 3.083 molitava, 1086 dobrih djela, 201 otajstvenih pohoda i 73 zlatne krunice.

Ilić

KNJIGE

SELJACI HRVATI. Pjesme preuzv. nadbiskupa dr. Ivana Ev. Šarića. Narudžbe prima: Ara, Sarajevo, Koroščeva ul. 15.

Ne pretjeravamo, ako reknemo, da se pjesme Nadbiskupa-pjesnika vrlo mnogo čitaju u narodu, a na priredbama da se najviše deklamiraju. Razlog je taj, što u svoje pjesme baš on najviše od svih pjesnika unosi pučki stih, duh i jasnoću. Visoki crkveni dostojanstvenik ne stidi se pučkog duha i porijekla. Zbirkom Seljaci Hrvati pokazuje Preuzvišeni pjesnik, da potpuno proživljava život i čežnje naših hrvatskih seljaka, koji su u vjeri neslomljivi, a u ljubavi spram Hrvatske nenatkriljivi. Nadbiskup Šarić slovio je dosada kao Marijin i Papin pjesnik, a ovom zbirkom postaje i hrvatskim seljačkim pjesnikom. **Ur.**

BOG SVAKE UTJEHE. Korizmena poslanica nadbiskupa vrhbosanskog. Naručuje se: Ara, Sarajevo, Koroščeva ul. 15.

Pierre Charles, MOLITVA SVIH ČASOVA, II. i III. svezak. Izdanje »Vrela života«, knjižnice za duhovni život, Sarajevo, Sokolović M. Paše 5. Cijena pojedinom svesku 20.— Din. Sva tri sveska, od ukupno preko 470 stranica, zajedno s poštarinom, samo 57.— Din. (Krasan originalni platneni uvez po knjizi 12.50 Din. više.).

Iza prvog sveska ovog djela, koje je toliko oduševljenja i simpatija pobudilo, dolaze nam evo i druga dva. Istom snagom i jednostavnošću, ali još većom gotovo toplinom, oni nas vode k Spasitelju i privlače nutarnjem miru duše. S puno zanosa, ali bez namještenosti, s nekim komunikativnim i snažnim uvjerenjem, P. Charles nam u ova dva sveska predočuje svu ljepotu i svu potrebnost života s Kristom. Nitko valjda od suvremenih pisaca nije tako dobro pogodio ton i način, kojim treba govoriti današnjim dušama, da ih se potakne na nutarnji život. Uz pravu ozbiljnost, bez kakve nezdrave sentimentalnosti, svako razmatranje prožimlje vedrina i svjetlost pravoga božanskog života. Pisac nimalo ne umanjuje zahtjeva Spasiteljevih, — naprotiv: što dalje idemo, oni postaju sve veći, — ali on nam pokazuje, kako pun, lijep i doista vrijedan život ni ne postoji izvan Njega. Ono dakle, što je za nas važno, to je naći način, kako da se s Njim što uže sjedinimo. Neodoljivom nam snagom Charles pokazuje, kako je to sjedinjenje moguće i kako samo do nas stoji, da se odazovemo pozivima milosti.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.
Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfirević D. I.

JEFTINA KUHINJSKA ROBA

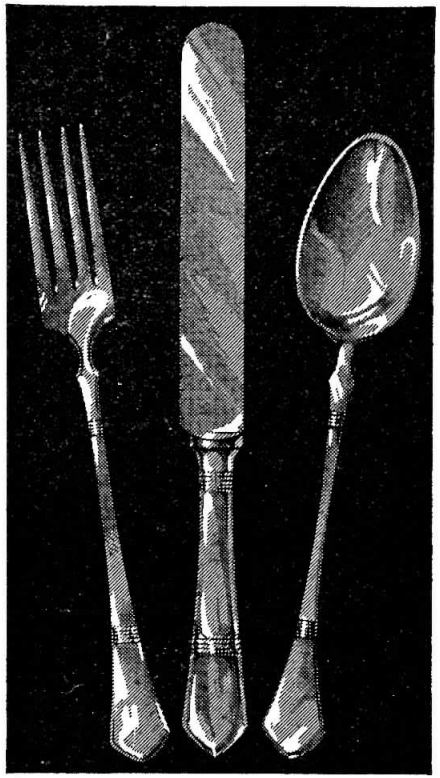

3-1 **Jedala,** čelik pokromovan, oštrica noža ne hrđa (rostfrei) žlica, vilica i nož ukupno **Din 21.—**

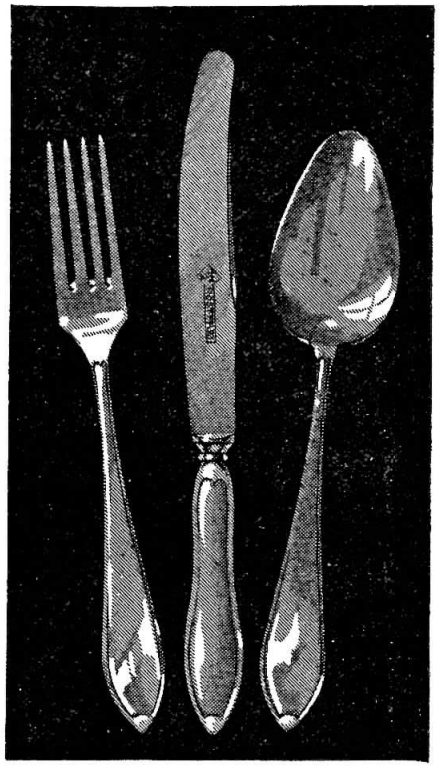

3-2 **Jedala,** čelik ne hrđa (rostfrei) žlica, vilica i nož ukupno **Din 34.—**

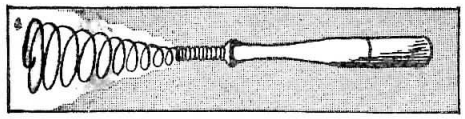

3-17 **Žica za snijeg** (spirala) **Din 2.50**

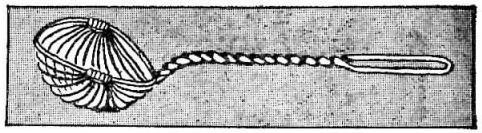

3-18 **Grabilica iz pocinčane žice** s drvenim drškom za valjuške (knedle) **Din 5.—**

3-10 **Nožić za povrće,** s drvenim drškom 19 cm **Din 1.50**

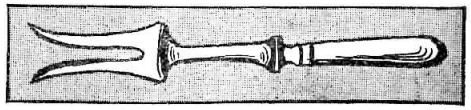

3-14 **Vilica za trašíranje,** čelik iz jednoga komada **Din 7.50**

Robu razašiljemo uz pouzeće. Što ne odgovara zamjenjujemo ili vraćamo novac. — Kome je stalo do jeftine kupnje, neka kupuje ili naruči odmah. — Zahtjevajte besplatno naš ilustrovani katalog.

KASTNER I OEHLER, Zagreb, Ilica 4.

Blijedobolja!!!

Blijedobolji podvržena su i djeca i odrasli, ali od blijedobolje trpi najviše ženski svijet i to u doba razvitka između 10 i 17 godina. Samo ona krv koja sadržaje dovoljno željeza može da hrani i uzdržava naše tijelo. Blijedobolja nastaje najviše kod onih osoba, koje se premalo kreću na svježem zraku, koje se dovoljno ne hrane, koje previše duševno i tjelesno rade, dalje kod svih onih osoba, koje su preboljele bilo kakvu bolest, kao upalu pluća, tifus, gripu, influencu itd. Blijede osobe naklonjene su oboljenjima i kada ih spopadne neka bolest teže joj se odupru. **Znanost je našla toj pojavi lijeka, a taj je da treba krvi davati takovih hranivih preparata, koji sadržavaju željeza u formi da ih želudac lako prima i dodaje krvi. Takav jedan preparat isproban od liječnika i privatnika** dobiva se u apotekama **pod imenom »ENERGIN«** za jačanje krvi, živaca i apetita u bocama od pola litre uz cijenu od Din 35.—.

Poštom šalje Laboratorij »Alga« - Sušak: 3 boce »Energin« Din 110; 6 boca »Energin« Din 220 i 1 boca badava; 12 boca »Energin« Din 440 i 2 boce badava. Reg. S. Br. 4741/34.

ALGIN GORSKI ČAJ

pobuđuje volju za jelo, jača apetit, čisti crijeva, pospješuje probavu, regulira tvrdu i neurednu stolicu, odstranjuje začepljenje, oslobađa tijelo od vjetrova (plinova), koji prouzrokuju nadutost trbuha.

ALGIN GORSKI ČAJ dobiva se u apotekama

1 kutija Din 20.—.

POŠTOM ŠALJE:

LABORATORIJ ALGA

SUŠAK

3 kutije Din 60.-

Reg. S. Br. 18588/63

Kod svih
REUMATIČNIH BOLI
preporuča se masaža
ZA MASAŽU

ALGA

1 boca Din. 12

HERSAN ČAJ

HERSAN ČAJ će vam pomoći da opet postignete zdravlje pomoću ljekovitih svojstava bilja. — Ne budite neprijatilj sami sebi! — Oboljenja kod migrene ublažiće Hersan čaj. — Smeta li vas gojaznost (debljina)? Onda možete upotrijebiti **HERSAN ČAJ!** — Zašto da trpite boli kod reumatizma i kostobolje (giht) kada to nije potrebno. **HERSAN ČAJ** je sredstvo koje Vam može olakšati muke. — **HERSAN ČAJ** pomaže kod arterioskleroze i hemoroida (žuljeva). — Zar zbilja ne znate da je **HERSAN ČAJ** kod oboljenja želuca, jetara i bubrega dobro sredstvo? **HERSAN ČAJ** dobiva se samo u originalnim omotima u svima ljekarnama.

Tražite besplatnu brošuru i uzorak kod

»RADIOSAN«, Zagreb, Dukljaninova ul. 1

S. br. 19834/1933.

SLIKA IZ ĐAKOVAČKE KATEDRALE. - USTANOVLJENJE PRESVETOG OLTARSKOG SAKRAMENTA

SLIKAO SEITZ

NE ZABORAVITE USKRSNE DUŽNOSTI!